

LIETUVIS

BRAZILIJOJ

JORNAL LITHUANO

Leidžia Spaudos b-vė
„Šviesa“
Redakcijos ir Administracijos
adresas:
„LIETUVIS BRAZIL.“
Rua Bandeirantes, 92
(Bom Retiro)
Caixa postal, 1764.
S. Paulo.

Atsk. numeris 300 reis
Prenumera. kaina:
Brazilijoje metai - 10000
pusei - 6\$000 atsk.iems
menesiams po 1\$000.
Užsienin:
metai - 20\$000
metu 12\$000.
Redaguoja
St. Vancevicius

6-ti METAI.

SÃO PAULO, 1934 m. Kovo - Marčo mėn. 24 d.

NR. 12 (272)

VILLA ZELINA

Nuosavybė CLAUDIO MONTEIRO SOARES
Naujas pardavimo planas išsmokėjimui, sklypų su
pastatytais namais. Sumažinti įnašai ir pratęstas
išsmokėjimo laikas.

Namai statomi iš geriausios rūšies medžiagos, plytos dedamos ant žvyro ir kalkių. Langai su venezijanomis, elektros šviesa, tinkuotos lubos, geriausi dažai. Virš minėtuose sklypuose įrengti šuliniai vandeniui ir kanalizacijai
Sklypas aptvertas. Aplink namą išlieta cementu ir t. t. ir t. t.
Informacijos: P-ça Antonio Prado, 3 sob. nuo 2 iki 5 val. vak. Sekmadieniais ir šventadieniais: Avenida Zellina, 33 pas K. KORKIŠKO. Pabaigoj Bondés 32 (Villa Prudente).

Namas su 300 kv. m. sklypu, vienu kambariu, virtuve, veranda ir W. C. 80\$000 i mėnesi.
Namas su 300 kv. m. sklypu, 2 kambariais, ir virtuve vernda ir W. C. 90\$000 i mėnesi.
Namas su 300 kv. m. sklypu, 3 kambariais, virtuve, veranda ir W. C. 100\$000 i mėnesi.

Mūsų mokyklos.

Mūsų pirmoji mokykla Sao Paulo priemiesty įsteigta 1929 m. rugpjūčio 5 d. Vadinamas, kalbant apie mokyklų istoriją, tenka pasigirti kad jau penktus metus jos dirba labai naudingą ir gražų kultūros darbą. Kitos trys mokyklos: Villa Anastacio, Bom Retiro ir Villa Bellos rajonuose taip pat pradėjo savo darbą prieš keturis metus. Dabartiniu metu mūsų mokyklas lanko 300 vaikų. Pernai jau buvo daromi pirmieji egzaminai, kuriuos išlaikė 16 vaikų. Šįmet baigiančių mokyklų kursą vaikų skaičius bus dvigubai didesnis. Tai džiugina ne vien tikrai vaikų tėvus ir globėjus, bet ir visai mūsų kolonijai yra kuo pasididžiuoti, kad savo tarpe ir savomis lėšomis sugebame dirbti naudingą kultūros darbą.

Dvi mokyklos yra praturtėjusios savais namais: Vysk. Valančiaus vardu mokykla laikinai yra aprūpinta tinkama mokyklai patalpa.

Su trimis mūsų mokyklomis didelio vargo lyg ir nebeturime, nebent tikrai tiek, kiek vietos mokyklų inspekcija mums padaro pastabų.

Didžiausias vargas su pirmąja mūsų mokykla Mokos rajone, kur lietuviai iš „tradicijos“ tirštai tebėra susispietę. Vaikų ten yra virš 70, o patalpa teturi vieną siaurą ir žemą salukę.

Prieš kelis mėnesius nutarta rinkti aukas mokyklai sklypą nusipirkti ir leiskoti paramos tam darbu iš kitur.

Aukų rinkimas pradžioje buvo kiek gyvesnis, bet negalime pasigirti kad gerai organizuotas, nes, matomai, mūsų žmonės dar nesuvisokia kaip ir kas bus daroma.

Darbas suverstas ant vieno mokytojo pečių, o ir jis dar pas mus tebėra visai naujas žmogus, todėl ir darbas sunkiai eina.

Tiesa, viena mokytoja padėjo aukas rinkti Villa Belloj, bet kodėl — gi tik viena? Kodėl — gi kiti mokytojai šitam darbe nesupranta solidarumo reikalo savo kolegai padėti šį darbą dirbti? Keista.

Bet pas mus jau galima sakyti pradeda įsisenėti bukumas: jei kas iš šalies nepajudins, nesuduos maišų per galvą, tai nei iš vietos nekrustels.

Roktu, pagalios, ir gėda sustingliams.

Kreiptasi mokyklos pastatymo reikalu į Užs. Liet. Remti Draugiją ir į Vyriausybę, tačiau dar jokių vilčių neturime: g usime ar negausime pašalpą. Šitas faktas turėtų dar labiau mus visus suburti kad užsibrėžtą tikslą pasiekti, nes, anot to priežodžio: „Kepti karveliai burnon nuskranda.“

O visuomenė? Taigi kad su mūsų visuomene sunku ką nuveikti, nes ji jau apsipratusi su mintimi, kad „šventieji puodus lipdo“, todėl ji laikosi pasyvi, kol neateis kas jos išju dinti.

Laiko dar turime, nes ir gavę iš šalies paramą nepradėsime statybos ankščiau kaip spalį — lapkričio mėnesį.

Šitan talkos darban privalėtų ateiti ir mūsų sportininkai, nes ir jiems bus kur išsitiecti, o jaunų žmonių pas juos yra, tik bereikia organizuotai aukų rinkimo darban įsikinkyti. Arba jie niekuo prie šito darbo neprisidės, bet tuomet ir savo reikalams patalpos neturės.

Šituo pasakymu nieko nenorima gąsdinti, tam ir reikalo nėra. Tik pats faktas kalba už save: jeigu nedirbsi, prie bendro darbo neprisidėsi, tai vėliau ir rugoti prieš nieką negalėsi.

Labai klysta tie, kurie dedasi kitų paramos nereikalingi: jie dažnai pamiršta kad ne gana turėti, ką jau turi, bet tą ką turi kiekvienas privalo branginti, gerbti.

Mūsų vienoj — kitoj mokykloj to dar nesimato, kad žmonės mokėtų gerbti, kas sava.

Zurėk, tai vienur tai kitur, tam ar kitam „mūsų nosin įlindo“, jau jis pradeda purkštauti: man vis tiek, aš ir su brazilų mokykla galiu apseiti.

Ag niekas ir nesako, kad negal: kas nori sąvęs užsiginti, išsieninti iš savo kailio, tesinerie: Iš tokių „lietuvų“

mes ir nelaukiame naudos, — mums tokie jau mirę, jeigu drėčiau nepasakius, kad tokius laikoma išsigimėliais. Pabėrėme visą žiupsnį karčių minčių, nieko nieko nepasaldinom tik to del kad pas mus daug to nuoširdaus, giliai suprasto ir pamulto darbo vis dar nėra tiek dirbama, kiek pats gyvenimas iš mūsų reikalauja.

LIETUVOJE

Lietuva pati gamina motorinius vagonus.

Dabar įeina į madą gelžkeliuose motoriniai vagonai; jie yra labai praktiški. Nuo to ir Lietuva neatsilieka. Bet pirkti vagonus užsieniuose brangu. Pradėta tokius vagonus gaminti Lietuvoje.

Pirmas toksai vagonas jau pagamintas siaurųjų gelžkelių dirbtuvėse ir kainavo apie 100.000 litų. Jis eina 45 kilometrus per valandą, labai gražiai atrodo. Kūrenamas malkomis, ir dėlto jo kuras kainuoja daug pigiau už benzina ir kitus užrubežinius kuras. Vagonas vaikščios tarp Biržų ir Šiaulių miesto. Tuojau bus daroma tokių vagonų ir daugiau.

Tsb. —

Tardo Lietuvos priešus.

Paskutiniuju laiku paaiškėjo, kad Lietuvoje nemaža yra asmenų, kurie tarnavo Bermonto armijoje ir

kovojo prieš Lietuvos nepriklausomybę. Tie žmonės yra svetintaučiai ir Lietuvoje apsigyvenę daugiausiai tik laikinai. Apie juos pradėjo atsirasti žiokių tokių gandy ir tuomi susirūpino Lietuvos Valstybės saugumo policija ir daro tinkamų žygių jų asmenybei išaiškinti. Tsb. —

Lietuvos banko aukso fondas.

Vasario 17 d. siekė 52,02 mil. litų; užsienų valiutos fondas — 14,34 mil. litų; diskontas ir paskolos — 84,44 mil. litų; banknotų apyvarta — 85,09 mil. litų. Banknotų padengimas aukso sudaro 61,1%, o aukso ir valiuta — 78%.

Didelė U-to mokslo personalo auka studentams.

V. D. U-to Taryba minėdama š. m. vasario 16 d. u-to 12 m. sukaktuves paaukojo studentams šelpti draugijai iš savo sudėtų aukų 1000 litų. Tai antra šalis mokslo metais u-to mokslo personalo aukas neturtingiems studentams. Rudens semestro pradžioje u-to profesūra buvo paskyrusi neturtingiems studentams iš savo pinigų 1500 litų.

Šios sumos daugiausia suvartojamos neturtingų studentų mokslo mokėsiams sumokėti.

Gaisrai Kaune.

16 vasario Kaune, Giedraičių g-vė 2 a ns. užsidegė J. Liguomo malkų sandėlys. Kauno m. s bės ugniagesių komanda gesino 30 min. Gaisro priežastis tirama.

A. Panemunėje, Prezidento A. Smetonos alėjoje, 31 ns., sudegė 2 aukštų dideli, advokato Vsevolodo Bojevo, namai. Namas buvo iš lentų ir gesinti jį buvo labai sunku. Be to, buvo pavėluotai apie gaisrą pranešta. Gaisrą gesino iš viso 6 ugniagesių komandos ir 2 buvo laikomos rezerve. Namas apdraustas valst. draudimo įstaigoje 27.000 lt. Nuostoliai dideli. Gaisras buvo didelis, nes 6 ugn. komandoms teko sunkiai dirbti apie 3 val. su viršum. Ugniagesiai pastebi, kad tuose rajonuose, kur nėra arti telefono, gaisrai būna didesni, kadangi ugniagesiams apie gaisrą praneša beveik visuomet pavėluotai.

Bus prekybininkų m-lą.

Esamuosius dabar prekybininkų

CASAS PERNAMBUCANAS

VASAROS SEZONUI MŪSŲ
NEBLUNKAMU SPALVU
PLONIEJI AUDINIAI

kursus nuo rudens manoma perorganizuoti į prekybininkų mokyklą ir, jei biudžetas leis, įsteigti dar vieną tokią prekybininkų mokyklą kuriame nors provincijos mieste.

Vieš. darbus dirba 1930 žmonių.

Kauno miesto savivaldybės suorganizuotose viešuose darbuose drauge su akmenis tašyklomis šiuo metu jau dirba 1930 žmonių.

Vietos firma nori modernizuoti Kauno apylinkės plentus.

Teko sužinoti, kad viena vietos firma kreipėsi į susisiekimo ministeriją ir siūlėsi modernizuoti kreditan kai kuriuos didesnio intensyvumo plentus apie Kauną. Šis klausimas susisiekimo ministerijoje dabar svarstomas.

Kiek yra amatų mokyklų.

Švietimo ministerija šiuo metu turi 7 vidurines amatų mokyklas tokių specialybių: stalių, geležies darbu ir odos išdirbimo. Be jų dar šelpiamos 10 amatų mokyklų tų pačių specialybių ir, be to, dar statybininkų, kurpių, siuvėjų ir mergaičių ruošos.

Vokiečiai dar labiau suvaržė pasienio susisiekimą.

Vokiečių vyriausybė pastaruoju metu dar labiau suvaržė Lietuvos pasienio susisiekimą. Vokiečių gyventojai lig šiol galėjo mūsų pusėje nusipirkti ir parsinešti be maito per sieną kas savaitė 12 kilogr. mėsos, o dabar galės tik 2. Paukštienos galėjo parsinešti 6 kilogr., o dabar galės tik 1. Sūrio, sviesto, kiaušinių gabenimas visiškai uždraudžiamas.

Šitoks vokiečių elgimasis labai kenkia mūsų pasienio ūkininkams ir lauzo 1928 m. pasirašytą prekybos sutartį.

Pernai V. D. universitetą baigė 293.

1933 m. Vytauto Didžiojo univer-

sitetą baigė: teologijos-filosofijos — 45, evangelikų-teologijos — 1, humanitarinių mokslų — 25, teisių — 99, matematikos-gamtos fak. — 15, medicinos fak. — 87, technikos fakulteto — 21; viso 293. 1932 m. baigusiu buvo 226.

Nuovados viršininkas patobulino motociklą.

Nuovadas viršininkas Ad. Daunora, pritaikęs prie motociklo pašliužastrogutes, patobulino motociklą, kuriuo žiemos metu snieguotu keliu galima išvyti greitį iki 100-110 kilometrų. Šiuo nuovados policijos viršininko išradimu susidomėjo vietos motociklistai.

Uždarytos Neumanno ir Sasso partijos.

Šiaulių apygardos teismo tardytojo Nezabitauskio 1934 m. vasario 22 d. nutarimu, Klaipėdos vokiečių partijų Sozialistische Volksgemeinschaft ir Christlich-Sozialistische Arbeitsgemeinschaft veikimas sustabdytas, kadangi jų veiksmuose, tardymo daviniais, nustatytas siekimas ginkluotu sukilimu atplėsti Klaipėdos kraštą nuo Lietuvos.

To paties, Sozialistische Volksgemeinschaft ir Christlichsozialistische Arbeitsgemeinschaft tardymo vedančio tardytojo vasario 22 d. nutarimu, aukščiau minėtų partijų būstinėse policija padarė kratas, ir būstinės buvo užantspauduotos.

Karo komendantas konfiskavo buvo Sasso partijos organo Volkskurier 14 Ns. ir Lietuwiszkos Ceitungos 44 Ns. Šie abu laikraščiai skelbė kiršinančius straipsnius.

Organizuojami Lietuvos darbininkai.

Vasario 18 d. Kaune buvo pirmoji Lietuvos darbininkų konferencija, kurioje dalyvavo įvairių pramonės šakų darbininkų rinkti atstovai, daugiau kaip 100 žmonių, atstovaujančių apie 20.000 darbininkų. Konferencijai vadovavo Kauno darbo inspektorius Liutermoza, plačiai nušvietęs dar-

bininkų organizavimo tikslą ir svarbą. Atstovai visais balsais išrinko visų Lietuvos darbininkų generalinę atstovybę ir nutarė sudaryti Lietuvos darbininkų susivienijimo organizaciją. Konferencija per penkis savo rinktuosius atstovus pasveikino Respublikos Prezidentą ir vyriausybę.

Lietuviškos kino filmos propaganda.

Žinomas mūsų teatralas J. Vaićkus, susirūpinęs lietuviškų kino filmų gamybos organizavimu, lankosi tuo reiškumu įvairiose Lietuvos vietose su paskaitomis. Paskutiniu laiku J. Vaićkus aplankė 30 miestų su paskaitomis. Provincijoje įsikūrė visa eilė komitetų J. Vaićkaus sumanymui propaguoti ir remti lėšomis. Pirmoji eilė J. Vaićkus žada pastatyti filmą apie Kražių skerdynes. Filmos pastatymo darbai numatyta pradėti dar šiais metais. Filmos pastatymas atsieis apie 100.000 lit. Filmą numatoma baigti 1935 metais.

Papigintas provincijos autobusų susisiekimas.

Plentų ir vandens kelių valdą, atsižvelgdama į ekonomiškai sunkius laikus, nuo šių metų pradžios įvairiuose plentų ruožuose papigino keleivių autobusais pervežimo tarifus.

— Naujas Kauno burmistras Merkys jau visai pasveiko ir vasario 19 d. pradėjo eiti pareigas.

— Autobusų susisiekimą Kaune nuo š. m. VII. 1 d. į savo rankas paėmė miesto savivaldybė.

— Pernai mirė Lietuvoje 32.749 žmonės. Nuo senatvės mirė 5.238, kiti nuo įvairių ligų.

— Pradėjo eiti laikraštėlis «Vakarų Vėtra», pasiėmęs sau tikslą aiškinti hitlerišką pavojų Lietuvai ir kitiems Pabaltijo kraštais.

Kas bus, kas nebus, bet Lietuvis neprazus!

Kaizerio špijonas.

(tąsa)

Staiga atėjo galvon išganinga mintis: juk aš dažnai pasakodavau Blumentaliui apie gražią vietelę prie pat Herbentalio stoties, netoli Vokietijos — Belgijos sienos, kur gyvena mano dėdė kartu su dviem dukterimis, labai gražiomis merginomis, kurioms jau beveik metas ištekėti. Blumentaliui pasakodavau, kad jas lankyti nedrįstų norėdamas išvengti nemalonumų iš vokiečių policijos pusės.

Paspešiu Blumentaliui spąstus jis šį kartą neištruks. Užsirakinau kambario duris ir sėdau prie stalo rašyti laišką.

Popierio kampe pažymėjau savo tariamojo dėdės gyvenamąją vietą ir padėjau preitos dienos datą. Rašiau guldydamas raides kairėn pusėn, kad rašysena būtų skirtinga nuo manosios, kuria paprastai visados rašydavau, išskyrus gal tik tuos atvejus, kai norėdavau ką suklaudyti.

Šiuo laišku turėjau įtikinti Blumentalį, kad mano dėdė iš Herbentalio, didelio dvaro savininkas, prašo mane būtina atvykti pas jį praleisti Sekmines; iš to norinčios ir jo dukterys. Jeigu jis negausias jokio mano pranešimo, lauksias Herbentalio stotyje. Po to parašiau kitokia rašysena kitą neilgą laiškutį, kuriame tuodvi dukterys specialiai prašančios atvykti, užtikrinamos, kad atvykęs, nesigailėsiu. Pabaigęs laišką pasirašiau:

Herbestalis,

Dvaro savininkas Neusas.
Nepamiršau įdėti laišką ir šimti-

G. Steinhaueris

ne, nes paprastai dėdės šitokiais atvejais taip elgiasi. Šimtinė išblaškys visus Blumentalio abejojimus, jei, žinoma, tokių jam kiltų.

Užklįjavau laišką, stambiomis raidėmis užrašiau savo adresą Antverpene ir paskubomis išdūmiau į paštą. Dar kartą žvilgtelėjęs į žalius, su Vokietijos kaizerio galva, pašto ženklus, apleidau centralinį paštą.

Sulig mano apskaitliavimu laiškanėšys turėjo jį man atnešti penkiolika minučių po devintos. Sugrįžęs namo kritau lovon ir užmigau.

Kai gretimio kambario laikrodžio kietais dūžiais paskelbė aštuntą valandą ryto, pašokau iš lovos, greitai apsi- rengiau ir sėdau už stalo, nekantriai laukdamas laiškanėšio.

Lygiai devintą valandą iškilmingai įėjo Blumentalis; laikydamas skrybėlę kairioje rankoje, jis linktelėjo galva ir tarė:

— Puikus oras, bet neturiu nė cento! Jis numetė skrybėlę ant kėdės ir pats atsėdė, plačiai nusižiovaudamas.

Man reikėjo sulaikyti jį ligi laiškanėšio atėjimo; todėl paprasčiau išgerti kartu puoduką kavos. Blumentalis mielai sutiko, nes kvapį, garuojanti kava sužadino jo apetitą.

Pagalčiau, pusiau dešimtą valandą, kai jau vos galėjau suvaldyti savo nekantrumą, pasigirdo ant laiptų dulšūs laiškanėšio žingsniai.

Jis lėtai pabarškino, tarsį, tyčia didindamas mano nekantrumą. Įėjęs, padavė laišką ir, gavęs arbatpinigių,

padėjo ir išėjo.

Laiškas buvo tas pats, kurį šiąnakt buvau nunešęs paštan. Jausdamas, kad Blumentalis atydziai tyrinėja mane, žvilgtelėjau į savo adresą, kuris užmė kuone visą voką ir, dėdamasis visai abejingu, tariau:

— Ach, rašo vėl tas dėdis iš Herbentalio; jis niekad nepaliks ramybės, — praplėšiau laišką, žinoma, taip, kad nukentėtų ir įdėta šimtinė.

Po to suglamžiau voką, kad jis kartais neišduotų man, visai nekreipdamas dėmesio į perplėstą šimtinę, kuri nukrito ant žemės.

— Žmogau — sušuko pakildamas Blumentalis, — ar šimtinė tau nieko nereikia? Jis pagriebė pinigą nuo žemės, rūpestingai sudėjo perplėstas dalis kalbėdamas, kaip sunaudosim šiuos pinigus.

Dėjausi jo žodžių negirdįs, o skaičiau laišką.

— Reikalai pasikeitė, — pasakiau rimtai atsistodamas, — gražink pinigus, aš siunčiu juos atgal.

Jis išvertė akis.

— Jei netiki, pasiklausyk! Perskaičiau jam laišką. Išgirdęs, apie ką eina dalykas, jis pašoko nuo kėdės, pagriebė savo skrybėlę ir taip sviedė ją ant lovos, kad ji pasidarė kaip blynas.

— Žmogau, mes patys nuvešime ten pinigus!

Nors man kaip tik to ir reikėjo, dėjausi abejingu; net mėginiau atkalbinti, nupasakodamas įvairias kliūtis bei pavojus iš Vokietijos policijos pusės. Esą, man nepatogu.

Priminiau jam ir tai, kad mudu, kaip svetimsaliaus, gali sulaikyti vokiečių policija ir užlaikyti ilgesnį laiką, kol paaiškės dalykai. Šitokis sutruk-

SPORTAS

Š. m. kovo mėn. 19 d. Bom Retiro «Lithuanijos» sportininkai susirinko savo patalpoje pagerbti pasižymėjusius sporte savo draugus ir drauge pasižliaugti jų pasisekimu. Apdovanojami už plaukimą medaliais ir diplomais: 1) V. Andriulis, 2) B. Žiedas, 3) A. Girčys. Taip pat šiais metais už plaukimą iš «A Gazeta» medalį gavo V. Andriulis, o už bėgimą iš «A. C. Republica» — Vl. Jurgutis. Jiems sušukta griausmingas valio, palinkėta ir toliau ugdyti savo jėgas ir gražioje vienybėje kelti lietuvių vardą svetimtaučių tarpe.

E.

Šiomis dienomis į São Paulo atvyksta svečiai — suomių sportininkai. Juos pagerbti, kovo mėn. 24 d. rengiamai 2800 metrų bėgimas. Dalyvauja daugybė São Paulo bėgikų. Laimėjusiems pirmasias vietas, skiriamas gražios dovanos iš Bom Retiro «Lithuanijos» skyriaus bėgime dalyvauja šie bėgikai: 1) Vl. Jurgutis, 2) Pr. Juodaitis, 3) J. Petnys, 4) Pr. Mackus, 5) V. Andriulis, 6) J. Mikšėnas, 7) Vl. Banaitis, 8) Vl. Pakalnis.

Teko girdėti, kad Mocos skyriaus sportininkai taip pat tame bėgime dalyvauja.

E.

Š. m. kovo mėn. 25 d. Bom Retiro «Lithuanijos» futbolo komanda dalyvauja F. C. Tibagy festivalio (sporto šventėje). Rungtynės įvyks Bom Retire Sul Americana aikštėje.

E.

Mocos «Lithuanijos» futbolininkai š. m. kovo mėn. 25 d. dalyvauja Piratinga F. C. festivalio. Rungtynės loš São Caetane. Laimėtojai gaus gražias taures.

Tai pat kviečiame atsilankyti ir gerb. «torsida».

Tors.

dymas labai atsiliptų į Čikagos firmos dabar pavestus man atlikti reikalus.

Tačiau Blumentalis nusijuokė ir, plačiai mostelėdamas ranka, atsilošė minkštoje kėdėje. Jis atsakė nebijęs per daug, nes nereikėsia važiuoti toli nuo Belgijos sienos ir, be to, juodu ten neužtruksią ilgai. Nors jis ir žinąs, kad kiekvienas Vokietijos policininkas turis visą sąrašą asmenų, užsiėmusių mirties bausmės, arba amžino kalėjimo, bet tas sąrašas esąs labai didelis — jis padidėjęs ypač paskutiniu laiku — užimaš tiek lakštų popieriaus, kuriuos visus ir pakelti būtų sunku.

Pagalčiau nusileidau. Susitarėm išvažiuoti apie pietus, kad antrą valandą jau būtumėm Bruselyje.

Blumentalis puikiai jautėsi: švilpavo linksmas daineles, šypsodamasis sveikino pažįstamus praeivius, o netoli stoties užsuko krautuvėn kai ko nusi-pirkti.

Kai paėmęs bilietus, atsitraukiau nuo langelio Blumentalis šypsodamasis įėjo į salę nemažu paketėliu nešinas. Pastebėjęs mano klausiamą žvilgsnį, jis paaiškino, kad nupirkęs skanių saldinių mano dėdės dukterims. Tai sakdamas jis brūkstelėjo per savo ūsiukus ir pasitaisė kaklaryšį.

Išvažiuome. Antrą valandą gelsvas ekspresas apėjo Bruselio stotį ir kas kartą tankiau dūšaudamas, spjau-dydamas tirštus dūmų kamuolius, lėkė Aacheno link. Mudu sėdėjom tylėdami puikiai įrengtame pirmos klasės vagonė kiekvienas savaip galvodamas apie malonųjį mano dėdę ir jo dukteris.

(b. d.)

Pasaulys

Mirė Olandijos karalienė.

Kovo 20 d. Hagoje mirė Olandijos karalienė — motina Emma. Karalienė Emma buvo dabartinės Olandijos karalienės Elenos motina. Emma buvo Olandijos karalienė iki Elenai užauksiant.

Visoje Olandijoje paskelbta gedula. Dėl Karalienės Emmos mirties Brazilijos užsienio reikalų ministeris pareiškė užuojautą Olandijos ambasadoriui.

Lėktuvo nelaimė.

Iš Romos pranešama, kad Novė Ligurija provincijoje nukrito Italijos kariškas lėktuvas, kuri valdė aviacijos kapitonas. Kartu su kapitonu užsimušė dar du, tuo lėktuvu skrydę lakūnai.

Amerikos darbininkai grąšo visuotinu streiku.

Amerikos automobilių pramonės ir geležkelių darbininkų organizacijos grąšo paskelbti visuotiną streiką, reikalaujanti pakelti atlyginimą už darbą. Automobilių pramonėje paskelbus streiką streikuos per 60.000 darbininkų. Smarkios agitacijos už streiką eina geležkelių tarpe, kurie irgi reikalauja pakelti atlyginimą, motivuodami, kad geležkelių kompanijos gaunanti didelį pelną, o darbininkams, palyginti su jų pavojingu ir atsakomingu darbu, mokama per mažai.

Amerikos prezidentas Rooseveltas manęs imtis visų galimų priemonių, kad sutautinti darbininkus su darbdaviais. Visuotinio streiko paskelbimas svarbiausiose Amerikos pramonės šakose galys atnešti didelių nuostolių, nes streikuojančių darbininkų skaičius gali pasiekti iki vieno milijono ar net ir daugiau.

Hitlerininkų veikimas Amerikoje.

Paskutiniu laikų Amerikoje smarkiai pradėjo veikti hitlerininkai, kurie įsteigė organizaciją iš Amerikoje gyvenančių vokiečių, vadinama „Naujosios Vokietijos draugų sąjunga“.

Amerikos vyriausybė manant imtis griežtų žygių prieš hitlerininkų propagandą ir veikimą Amerikos teritorijoje.

Pasirašytos Italijos—Austrijos—Vengrijos sutartys.

Pereitą šeštadienį Romoje pasirašytos trys sutartys: viena politinė ir dvi ekonominės, tarp Austrijos, Italijos ir Vengrijos. Sutartis pasirašė Mussolini, Dellfuss ir Gamboes. Pasirašimo metu dalyvavo dar ir Austrijos bei Vengrijos ambasadoriai Italijoje ir keletas aukštųjų Italijos politikų. Austrijos ir Vengrijos ministeriai pirminkai aplankė keletą žymesnių Italijos miestų.

Atidaryta Centralinės Amerikos Konferencija.

Iš Ženevos pranešama, kad Guatemaloje prasidėjo Centralinės Amerikos Konferencija, kurioje dalyvauja penkios Amerikos valstybės, bu-

SAULĖ SVIEČIA VISIEMS

Companhia City neapsirėžė nuo plataus užsimojimo praturtinti mūsų sostinę su visa serija sodnų ir miesto apgyventu daliu pavizdžias, tu žmonių naudai, kurie siekia plačiu užsimojimu gyvenime.

Kad pasiekti viena iš teisingiausių ir svarbiausių žmonių tikslu rasti galimybę išsigijimui nuosavo sklypo ir jame likurti gražu gyvenama židini, Companhia City išdirbo didelį ir svarbų planą, kuris palengvina išgyti labai geromis sąlygomis gražu noursava žemės sklypa puikioje ir sveikiausioje vietoje Villa Romana, netoli nuo Agus Branca.

Nedviejok. Pasiryzk, kaip galima greičiau, tavo sklypas: MENESINIAM IŠSI-MOKEJIMUI NUO 21\$000. ;'

Hakotate mieste, kuris degė per visą naktį ir sunaikino apie 25.000 namų. Visos pastangos gaisras gesinti ėjo niekais. Per gaisrą žuvo apie 650 žmonių ir apie tukstantį sužeistų. 150.000 žmonių liko be pastogės. Ši milžiniška gaisro katastrofa visiškai sunaikino miesta ir padarė didelius nuostolius.

Japonijos vyriausybė įgaisro sunaikintą Hakotate miestą išsiuntė daug karo laivų gelbėti nukentėjusius. Visoje Japonijoje skubiai organizuojama pagalba nukentėjusiems.

Baisus gaisras paliko baisų vaizdą. Kur buvo gražiausios gatvės, teatras, svarbinusios prekybos įstaigos, dabar liko tik pelenų kruvos. Ši milžiniška katastrofa labai sujaudino visą Japoniją.

Sudege prancūzų laivas.

Iš Paryžiaus pranešama, kad Port Gerome uoste, laive «La Girafa» įvyko didelis sprogiimas, iš ko užsidegė visas laivas. Laive buvo vežama nafta, kuri užsidegusi visai neleido prisitarti prie laivo, kuriame buvo dvylika žmonių.

Orlaivio nelaime.

Perū valstybėje nukrito didelis keleivinis lėktuvas, kuriuo skrydo Čylės ambasadorius Amerikoje su dviem dukterimis ir «Panagra» lėktuvų bendrovės pirmininkas. Per įvykusią katastrofą sunkiai sužeistas ambasadorius ir jo dukterys. Lėktuvo pilotas, telegrafistas ir dar vienas «Panagra» b-ivės tarnautojas užmūsti.

— Ispanijos policija susekė slaptą spaustuve, kurį spaudino netikrus bilėtus į sporto aikštes ir juos pardavinėjo.

— Prancūzijoje, prie Surgeros miesto įvyko milžiniškas sprogiimas viename spirito fabrike. Per katastrofą žuvo 30 žmonių.

— Romoje vieši Sijono karalius su karaliene. Italijos soste įpėdinio, princas Humberto lydima, karališkoji šeima apžiūrėjo žymesnes Italijos vietas.

— Japonijos Imperatorius išleido įsakymą, kuriuo atšaukiama iš Mandžurijos teritorijos keletą Japonijos kariuomenės divizijų.

Tai laikoma reiškiniumi Japonijos — Sovietų santykių pagerėjimo.

— Nuo šio mėnesio 31 d., visi Urugvajaus laikrodžiai bus pavaryti vieną valandą atgal.

— Iš Londono pranešama, kad netoli Irlandijos nuskendo septyni jūrininkai iš belgų laivo «Oscar Edupar», kuris užėjo ant sėklumos ir nuskendo. Kiti jūrininkai išsigelbėjo.

— Vienoje Berlyno gatvėje susprogdinta bomba, kuri sužeidė vieną šoferį. Spėjama, kad atentatas buvo suruoštas prieš — ministrą Goeringą, nes bomba sprogo tik jam pravažiavus pro tą vietą.

— Italijoje įvesta nauja uniforma visoms kariuomenės dalims.

— Ispanijos policija susekė vieną ginkluotą socialistine organizaciją, susidedančią iš 550 narių.

tent: Guatemala, Honduras, S. Salvador, Nicaragua ir Costa Rica. Konferencijoje sprendžiami svarbūs politiniai ir ekonominiai klausimai, liečiantieji Centralinės Amerikos valstybių gyvenimą.

„Tamotsurū“ katastrofos atgarsiai.

Iš Japonijos pranešama, kad iš nuskendusio Japonijos karo laivo «Tamotsurū» išimta 66 lavonai. Dar nesurasti 32 nuskendusiu jūrininkų lavonai.

Japonai suėmė Sovietų lakūnus.

Iš Maskvos pranešama, kad Sovietų ambasadorius Japonijoje įteikė Japonijos vyriausybei notą, kurioje reikalauja atiduoti Sovietams areštuotą lėktuvą ir So-

vietų lakūnus. Sovietų lėktuvas nutupė Mandžurijos teritorijoje ir buvo japonų paimtas.

Įtempta padėtis Ispanijoje.

Ispanijos Darbininkų Federacija išsiuntinėjo statybos darbininkų organizacijoms raštą, kuriame kviečia ir toliau tęsti streiką ir kovoti su darbdaviais už savo reikalus. Streikai Ispanijoje be paliovos tęsiasi, išsiskaidami rimtų konfliktų.

Sąryš su strikais kyla nuolatini neramumai. Pasinaudodami esamąja padėtimi, Ispanijos teroristai susprogdino dvi bombas, kurios sugadino tramvajų linijas. Kitoje vietoje susprogdintos 7 bombos, kurios sugadino elektros šviesą.

Roosveltas tarpininkauja susitarime tarp darbininkų ir darbdavių.

Amerikos prezidentas Rooseveltas deda visas pastangas sutaukinti Amerikos automobilių pramonės ir geležkelių darbininkus, kurie grąšo paskelbti visuotiną streiką, jei jų reikalavimai nebus patenkinti. Paskutinios žinios praneša, kad darbininkai su prezidento Roosevelto pasiūlymais sutiko ir streiko paskelbimą atidėjo tolimesniam laikui, iki paikės susitarimo rezultai.

Milžiniškas gaisras Japonijoje.

Paskutinės žinios iš Japonijos praneša, kad kovo 21 d. 18 val. kilo baisus gaisras

A. Majus.

Brazilijos apaštalas José de Anchieta.

Pereitos savaitės dekretu Brazilijos laikinoji vyriausybė paskelbė Brazilijos apaštalo Jėzuito José de Anchieta gimimo 400 metų sukaktuvių progą ko vo 19 dieną Brazilijos tautinė šventė. Be to, ta progą buvo suruošta bažnytinių iškilmų, viešų vaikštynių, minėjimo paskaitų ir koncertų. Siam vyriui pagerbti, kurio gyvenimas ir darbai daugiausia apima São Paulo apylinkę, kaip São Paulo įkūrėjo, ligšiol vadinama Largo do Palacio aikštė buvo pavadinta Fraça José Anchieta. Be to, pereitą sekmadienį Ypirangos muzėjaus apatiniam aukšte tarp 12 ir 17 val. buvo išstatyti publikai pasižiūrėti visi užsilikę dokumentai iš José de Anchieta laikų.

Kadangi São Paulo lietuvių kolonija nieko nesuruošė šių iškilmų progai, norėdams bent dalinai ta spragą užkūsti, stengsious «Lietuvis Brazilijoje» skaitytojams nors bendrais bruožais, nu piešti šio garbės verto vyro gyvenimą ir darbus.

Josė de Anchieta tėvas, buvęs Ispanijos didikas, Karolio V laikais politiniai sumetimais emigravo iš savo tėvynės į Tenerifio salą, priklausančią Kanarijos Salyno, jau tais laikais portugalų valdomą. Vėliau vedė ten portugalios kilmės žmoną, tad José de Anchieta's gyslose tekėjo maišytos ispaniškas ir portugaliskas kraujas. Vos 14 metus sukakęs José de Anchieta, tėvų siunčiamas, pastoja mokyti į Coimbra (Portugalijoje) universitetą, 18 metų stoja į Jėzuitų ordiną, už kur jau po metų laiko išvyksta į užjūrį, ir jau niekad os nebegrįžta į Europą.

Nuo 1554 metų (São Paulo įsteigimo) ligi 1569 m. veikia beveik išimtinai São Paulo apylinkėse; 1569 m. pastoja jėzuitų kolegijos rektoriumi São Vicente (dabartinis Santos priemiestis), o 1578 m. jau matomas jėzuitų ordino provincialu Brazilijai.

Nuo pat José Anchieta atvykimo į Braziliją ligi jo mirties 1597 metais, nekalbant apie São Paulo, apie ką bus toliau paminėta, jo darbai ir energija buvo matyti visoj tų laikų Brazilijoje. Jis įsteigė misijų moky las Pernaubuke, Bahijoje, Espirito Santo ir kitur. Ir kai jau buvo atsiskakęs iš aukštos jėzuitų provincialo Brazilijoje vietos ir užsi larež jėzuitų vienuolyne Rio de Žaneiro, vis dar buvo kviečiamas į įvairias misijas, kaip patarėjas, nes mokėjo pareikšti žodžiu net atkakliausias bei karingiausias Brazilijos indijonų gimines. Ir užrė pašauktas į misiją prie Iriritijos, kuri vėliau buvo jo vardu pramin a (Espirito Santo apylinkėse). Iš ten o lavonas buvo parvežtas į Bahiją ir ten palaidotas.

Kaip tat matyti iš José de Anchieta darbų Brazilijoje, jis yra vertas tos pagarbos, kuria jam suteikė dabartinė Brazilija kovo 19 d. minėdama jo 400 metų gimimo sukaktuves. Griežtas vie uolis, atkaklus kovotojas už katalikų, José de Anchieta daug prisilėjo tatydamas gaires, nužymėdamas kelius r sodindamas pirmuosius kultūros dailius šiam plačiam laisvės kraštui. Nė a abejonės, jog tolydžio besiskverbda ni į dyką kraštą, kur-ne kur indijonų gyvenamą, daugiausia nuotykių smaguo vedami vieni bandeirantes nebūtų ajfgę sukurti to, kas šiandien yra, ar reikėjo, kad jų praskintose aikštė s būtų sodinama kultūros ir civilizaci os diegai. Ir kai tik bandeirantės kur raškinė skynyma, tuoj José Anchieta atsirodė, kaip sodininkas, diegdamas irmus krikščionybės ir civilizacijos kiepus, kurių vaisių šiandien ir mes alime ragauti.

1932 metų sausio mėn. Brazilijoje uvo atšvęsta 400 metų sukaktuvės uo São Vicente kolonijos įsteigimo, iš ur ima pradžia ne tik São Paulo, bet visos Brazilijos kolonizacija. Atseit o dviejų metų nuo São Vicente (dabar

Santos priemiestis) kolonijos į teigimo gimė žmogus, kuris toj kolonijoje pasėjo sėklą, jau jokios jėgos nebesunaikina ma. Kai pirmieji šio krašto kolonistai į jo ateitį žiūrėjo, kaip į antrininką reikalą, tuo tarpu misionieriai, su José Anchieta prieky, veikė visai atvirkščiai. Ir grynai religinė jų veikla, norint praplesti Kristaus bažnyčią, nežino mas tautas supažindinant su Kristaus mokslu ir įtraukti į krikščioniškų tautų tarpą, jau buvo darbas del krašto ateities, ir tuo pačiu pasėti bendri civilizacijos ir kultūros diegai. Todel sa vaime aišku, turėjo kilti konfliktas su pasauliečiais tų laikų Brazilijos kūrėjais.

Jaunas, vos 19 metų atvyko José Anchieta į Braziliją, São Vicente su antra jėzuitų misija, kurią sudarė 13 kunigų. Tada čia buvo Portugalijos gubernatorius Don Duarte da Costa. Nors ir kitų 12 kunigų vardai yra užsi likę, bet nė vienas jų negali priiugti José Anchieta'i. Drauge 1549 m. su pirma misija atvykusiu tėvu Manuel de Nobrega, kuris jau buvo Brazilijos provincialu, jaunas J. Anchieta visu uolu mu emės darbo, steigdami jau pradeda moį kolonizuoti Piratiningos aukštumoį krikščionybės centrą. João Ramalho įsteigtą kolonijoje São André da Borda do Campo, kuri jau buvo villos teises įgijusi, su mišriais gyventojais iš atvykusių portugalų ir indijonų mamulekų, buvo labai autokratiškai valdoma neto lerojama jokia kita, net ir bažnytinė valdžia. Bet José Anchieta nebudamas perspėjimų ir grasinimų atvyko čia su keliais kitais tėvais jėzuitais ir pradė jo statyti São Paulo (Šv. Povilo) vienuolyna, kuriam davė dienos šventojo vardą. Tai buvo 1554 m. sausio 25 d. (Šv. Povilo atsivertimo diena), ir tuo būdu buvo padėtas pirmasis pamatų akmuo dabartiniam São Paulo miestui su milijonu su viršum gyventojų. Vyriausias kapitonijų gubernatorius Mem de Sá, gyvenęs Rio de Žaneiro, pripa žino labai vertingų esant jėzuitų kole gijos darbą steigiant São Paulo vienuo lyną ir po kelių metų apie vienuolyną besiplečiantį kolonijai davė villos teis es. Autokratiškai João Ramalhos val domi čiagimiai savaime linko prie jė zuitu, matydami jų žmoniškesnį elgesį ir laikydami juos daug kilnesniais už kolonijos steigėją, todėl tarp jo ir jėzui tų kova pradėjo tolydžio aštrėti, parei dama į atvirumą. Bet José Anchieta, kuris turėjo ypatingos įtakos į žmones, sugebėjo visų gyventojų simpatija pa traukti į savo pusę. 1560 m. generalgu bernatorius Mem de Sá atvykęs į São Vicente ir São Paulo de Piratininga, ištyręs visa įsakė São André žmonėms persikėti į São Paulo de Piratininga. Tuo būdu João Ramalhos valdžia liko visiškai sutrupinta, o São Paulo jėzui tai gavo visišką persvarą.

Tėvo José de Anchieta's pasiseki mas, dėstant katekizmą ir plečiant tikėjimą glūdi čia, kad jis tais laikais jau mokėjo pritaikinti gerą metodą dė s tymo būda. Jis gerai išmoko vietinę indijonų tarmę ir parašė tos tarmės gramatiką, iš kurios galėjo tos tarmės išmokti kiti jo padėjėjai. O katekizmą dėstė tam tikrais, jo sustatytais dialo gais, vadinamais komedijomis. Tuo bū du São Paulo de Piratininga (dabartinis São Paulo) José de Anchieta pastan gų dėka pasidarė pirmutinė vieta tais laikais iš visos dabartinės Pietų Ameri kos, kur indijonai, nežiūrint João Ra malho's valdžios žiaurumo ir išnaudo jimo pamokos, laisvu noru garbino kry žių ir sėliška kolonizavos, o taip atkakliai kovojo už šio vienuolyno sunaikinimą ir vėlesnį jėzuitu išvarymą.

Tuo tarpu klestėjo José de Anchieta's ir Manuel de Nobregos įsteigtos kolonijos, tolydžio įgydamos naujų jėgų nežiūrint gresiamo pavojaus. General gubernatorius Mem de Sá taip pat įver

tino, kad čia darosi rimta pajėga, kurią jau reikėjo vertinti ir politiškai vaisybiniu atžvilgiu.

Tada Portugalijos valdžiai čia dar gresė dideli pavojai. Pakrančių indijonų giminė niekaip negalėjo toleruoti to, kad vi- verzės nauji ateiviai iš užjūrio atimdami iš jų žemę, kurios jie patys nemokėjo išnaudoti. Niekur kitur pietiniame kontinente nebuvo tokių intensingų ir dešimtmėčiais besitęsiančių kovų, kaip Brazilijos rytų pakraščiais nuo žiemų ligi São Vicente. Kolonistai buvo tolydžio užpildinėjami. Be to, Guanabaros jūrankio išsikėlė pran cuzai, kurie taipgi kurstė indijonų gimines prieš portugalus kolonistus. Po kelių metų, kai Mem de Sá dekretu suteikė São Paulo villos teises, indijonų tomoju gimė sugarė konfederaciją atei viams išvyti, ir didelės jų jėgos, vado vaujamos vado Jaguanhara apgulė São Vicente, ruošė į aukštamą žygiuoti ir São Paulo sugrauti.

To indijonų sukūlimo išdava buvo ta, kad João Ramalho ir Tibirica susitaikė su jėzuitais ir bendrai su likusiais ištikimais indijonų vadais emės São Paulo gyimė.

Nežiūrint to, padėtis buvo labai kritiška, ir tėvai José de Anchieta su Manuel de Nobrega nusprendė pradėti derybas su sukilusių indijonų vadu Ja guanhara ir jo šalininkais. Jiedu be ginklo vienodu nuvyko į pajūrį, indijonų stovyklon sužinoti, kokiomis sąlygomis galima būtų susitaikinti. Iš tos stovyklos Manuel de Nobrega buvo su taikos sąlygomis atleistas, o José de Anchieta paliktas įkaitu. Šiose sunkiose valandose, kai José de Anchieta's gyvybė ant plauko kybojo, nes Manuel de Nobrega užtruko ilgiau, kaip buvo sutarta, ir Jaguanhara jau norėjo įsaky ti šturmuoti São Vicente ir nužudyti įkaitą, jis parašė žinomą savo giesmę į Mergelę Mariją. Laukdamas mirties José de Anchieta šią giesmę rašė paga liuku pajūrio emiltyse, ir berašant jį užtiko Manuel Nobrega, kuris sugrįžo su patenkiamu atsakymu sukilėliams. Tuo būdu buvo atidėtas São Vicente šturmavimas ir José de Anchieta liko gyvas.

Nors sukilusių indijonų žygiai šiuo ir nebuvo visiškai sustabdyti, bet per derybas suskilo jų konfederacija, São Vicente bei São Paulo pulki jau jie negalėjo, ir tos kolonijos liko išgelbėtos nuo sugriovimo.

Ir tėvas José de Anchieta ne tik čia pasirodė tinkamu diplomatu su indijonais. Apie čionykščius jo nuope nus šioį srity patyręs generalgubernatorius Mem de Sá pasikvietė jį į derybas prieš prancūzų kurstomus indijonus, ir čia jis daug pasidarbavo atitraukdamas kai kurias indijonų gimines nuo draugavimo su prancūzais ir paversdamas portugalų bendrininkais.

Be šių svarbiausių José de Anchieta's nuopelnų, t. y. išgelbėjimo pirmų jų portugalikų kolonijų nuo indijonų sunaikinimo, negalima aplenk ti nepager bus jo apaštalavimo darbo, nes jis gerisau sugebėjo, kaip kas kitas karin giems ir nemėgstantiems sėliško gyve nimo indijonams įskiepyti pirmuosius krikščionybės ir civilizacijos diegus ir tuo juos priartinti prie atvykusių kolonistų.

Kronika.

IS MOTERŲ VEIKIMO.

Kovo menesio 18 įvyko Liet. Mot. Dr. Brazilijoje visuotinas susirinkimas Vilos Belos lietuvių mokykloje.

Be kitų dieno tvarkės punktų, buvo plačiai tartasi del rengiamo Moterų Draugijos vakaro 8 d. balandžio. Išrinkta penkios narės p. p. Ona Sinkvičienė, Ieva Kutkienė, Emilija Aulasevičienė, Viktorija Ramanauskienė ir Ona Morelienė, kurios maloniai sutiko per vakarą palaikyti tvarką ir bendrai padėti visame darbe.

Pasteitrus moterų, kurios buvo nuovykę į «Cruzada pró Infancia» gausi medicinišką pagalbą, gauta geros

žinios: kai kurios moterys yra labai tuo patenkintos.

Apvarsčius dienotvarkės punktus, buvo p. L. Majienės paskaityta iš «Jau nosios Kartos» 1933 m. 40 m. sukak čiai paminėti «Kražių skerdynės» Mo terys su atsidėjimu išklause apie atkaklių lietuvių kovą su rusais del sa vo teisių. Kai kurių moterų akyse žibėjo žaras. Pasibaigus susirinkimui Moterų Draugija padidėjo 7 narams.

Moteris

NEGIRDĖTA SAUVALĖ.

Gal jūs skaitėt laikraščiuose ar iš kokio plepio girdėjote, kaip vienas «apsukrus» vyrukas São Paulo mieste pardavė vienam kaipirui bondę. Šiuo atveju galima džiaugtis vyruko «apsukruu» ar liūdėti del kaipiro kvailumo ar nesąmojaus. O komentuodami tokį atsitikimą politiniai priešai turėtų didelį ginčo objektą. Demokratas sakytu: — tai diktatūros sauvalioj gali limi tokie įvykiai, — o diktatūrininkas atsakytu: — tik demokratiškoj netvarkos baloj tat gali atsitkti. —

Papašūs bondžiu pardavimai ar nuomavimai jau pradeda reikėtis ir mūsų kolonijos gyvenime. Štai Dr. Basanavičiaus lietuvių prad. mokyklos tėvų komitetas, kuris sudarytas demokratiškiausiu būdu ir į kurį įeina tos mokyklos mokytojas p. L. Gaigalas, per savo atskirus narius, kurių nė vienas neturi diktatoriškų įgalavimų, parodo tokios sauvalės, kuria galima lyginti su bondės pardavimu. To komiteto pirmininkas, nieko nesiklauses, emė ir išnamavo mokyklos sąlę šokiams, ir didįjį šeštadienį. Čia matyti ne tik diktatoriška sauvalė, bet ir vandališkas trempimas savo ir savo tėvų papročių, nes paskutinę gavėnios savaitę nė vienas lietuvis, jei ne barbaras ir vandalas, neis į šokius, tuo labiau savo buto neišnuomos. Kas nerbia savęs ir savo papročių, tegu nelaukia pažarbos iš kito. O vanda lus, barbarus ir panašius sauvalininkus reikia vyti lauk iš mūsų mokyklų.

Šia progą norėčiau priminti mokytui p. L. Gaigalui seną lietuvišką priežodį: — ant palinkusio kark'io visos ožkos lipa, — ir kad Bismarkas visiems priminė: — nesiversk avinui, nes atsiras daug vilkų, norinčių tave suėsti.

Vilanastazietis

Pamaldas.

Verbų sekmadienį 8 val. rytą prasideda rekolekcijos Vila Beloj 11 val. šv. Antano bažnyčioj, kaip paprastai; išpažinčių čionai bus klausoma nuo 10 val. ryto.

Rekolekcijos Vila Beloj bus kiekvieną vakarą 7.30 val. per tris dienas. Dalyvaujantieji prašomi susi nešti į koplyčią rekolekcijos kėdžių.

Didįjį Ketvirtadienį pamaldos Vila Beloje 9 val. ryto su bendra Komunija.

Didįjį Šeštadienį Velykų nakties mišparai šv. Antano bažnyčioj 8.30 val. su pamokslu. Išpažinčių bus klausoma nuo 5 val. vakaro.

Velykų rytą išpažinčių klausoma šv. Antano bažnyčioj nuo 6 val. ryto. Šv. Mišios — 8 val. ryto.

Velykų dieną Vila Beloj pamaldos prasidės 11 val.

Klebonas

Pranešimas

Pranešu, kad prie Bom Retiro Vyskupo Motiejaus Valančiaus lietuvių pradž. mokyklos yra steigiami suaug siems vakariniai kursai — Liaudies Universitetas. Norintieji kursus lanky ti užsirašo pas mokyklos vedėją.

Ed. Pažėra.

Vysk. Mot. Valančiaus m los Vedėjas.

Jaunimo skyrius

O. S. W. Marden.

E. d. P.

Savigarbos jausmo padidėjimas.

(tąsa)

Byvo daug tikėtasi iš gerai apsi- rengusių, protingai ir savigarbiai atrodančių jaunuolių. Bet, deja, jų didesnioji dalis, kad išliktų tokiam aukštam laipsny, kokiame buvo mokykloje, kovoja vos tik kai kurį laiką po sugrįžimo į jų gimtąjį sodžiu, gi netrukus nugrims ta vėl į savo krašto puslankinį stovį. Žinoma, pasitaiko išimčių, bet tai turi būti ypatingai stiprių charakterių jaunuoliai, kad galėtų išlaikyti juos žemyn traukiančią jų aplinkumos įtaką ir jai pasipriešinti.

Ir tiesa, jei mes išklausinėtume tūkstančius žmonių, kurie nieko nepasieks, tai svarbiausioji to priežastis bus ta, kad jie niekuomet nebuvo patękę į tikrą, paskatinančią ir padrašančią aplinkumą ir nebuvo pakankamai tvirti, kad galėtų pasipriešinti.

Nors tai būtų mums labai sunku padaryti — mes neturime nieko gailės akoti tam, kad galėtume gyventi toje aplinkumoje, kuri ugdė mūsų savigarbos jausmą ir stumia mus į mūsų tolimesnę tobulėjimą.

Draugaukime tik su tais žmonėmis kurie mus supranta, užjaucia, pasitiki, padeda gyventi ir padrašina mus daryti tai, ką mes galime.

Nuo to daug pareina, ar mes gyvenime būsime tikrais žmonėmis, pilna to žodžio prasme, ar tik pastumdėliais.

Todėl pasiirinkime tokius žmones, kurie patys stiebia kuo nors būti pasaulyje, žmones, kurie turi kilnių, aukštus siekius ir taurią savigarbą. Su tokiomis tik bendraukime!

Savigarbos jausmas yra užkrečiamas. Dvasia, kuri viešpatauja mūsų aplinkumoje, pereis į mus. Pasisiekimai, kurie greta mūsų siekia eiti į kilnų dausus, padrašina mus ir patums, kad mes dar gyviau, dar patvariau siektume aukštų, kilnių idealų!

Išvertė K. S. K u o d a.

Žmogus ir visuomenė.

„Žmogus — visuomeniškas gyvis“, — pasakė graikų filosofas Aristotelis. Iš tikrųjų, žmogus pats vienas, be kitų žmonių pagalbos, yra labai silpnas ir bemaž negalėtų gyventi. Kiekvienam žmogui nuolat, jam pačiam nepastebint padeda šimtai ir net tūkstančiai žmonių Kiekvieną paprastą daiktą, kuri mes kasdien naudojame, dirbo šimtai ir tūkstančiai rankų. Žmogus pats vienas be jokių įrankių, be kitų pagalbos negalėtų sau nei namų pasistatyti, nei drabužių, nei batų, nei žagrės, nei kirvio pasidaryti. Jis nemato kai jam kasdien padeda tūkstančiai, milijonai taikininkų. Jis taip pat savo darbą dirbdamas kitiems padeda. Pasaulis — lyg milžiniškas skruzdynas. Milijonai žmonių nuolat kruta, plūša dirba. Vieni kasa anglis, metalų rūdas, kiti kerta piauna didžiausius medžius, skaldo uolas, tiesia kelius, gelžkelius. Milijonai darbininkų fabrikuose ir dirbtuvėse dirba mums visokių daiktus. Laivai, traukiniai, automobiliai iš viso pasaulio gabena mums visa, kas reikalinga. Ne vienas žmogus padeda ir savo gyvybę, palaidotas giliuose žemės žurvuose, bekaudamas druską, metalus, anglis. Ne vienas užtrokšta nuodingomis dujomis, dirbdamas degtukų fabrike ar dažydamas vilnas ar šilką. Daugelis paskes-ta jūroje, veždami mums reikalingas prekes. Milionai žmonių žūsta, siekdamai sau ir drauge visai žmonijai gerovės. Sunku įsivaizduoti, kas įvyktų, jeigu staiga visi žmonės nustotų kitiems dirbė ir imtų tik savęs žiūrėti: ūkininkas neparduotų savo javų, fabrikantas laikytųsi savo įrankius, mokslininkai nemokytų kitų žmonių, darbininkai nedirbtų fabrike ir t. t. Suprantama, trum-pa laiku išmirtų miestiečiai, o ūkininkai, negaudami ir negalėdami pasidaryti naujų įrankių, palengva virstų laukiniais.

Grijtų senai praėjęs akmens am-

žius — laukai, kada žmogus pats vienas kovojo su gamta už save ir savo vaikų gyvybę. Jis tada, vienas būdamas, niekaip nepajėgė savo gyvenimo pagerinti. Jo darbo įrankiai ginklai buvo iš akmens, medžio ir kaulo. Jo drabužis — žvėrių kailiai. Jo troba — tamsus, šaltas urvas, kuris seniau priklausė vilkui ar lokui. Tik vėliau, kada žmonės pradeda vieni su kitais bendrauti, jų gyvenimas ima gerėti. Artimesni giminės telkiasi į būrius me-džioklės reikalams, apsigynimui nuo priešų, plėšimams. Bendraudami vieni su kitais, žmonės daug ko pramoksta. Derindami savo patyrimus su kitų žmonių patyrimais, jie prieina prie naujų išradimų. Gyvenimas taisyosi, gerėja. Žmonės išmoksta gyvulius auginti ir ja-vus sėti. Kiekvienam žmogui įgimta dailės, grožio jausmas. Žmonės mėgsta puoštis. Ieškodami spalvuotų akmenė-lių, upės dugne randa išplautų aukso gabalėlių. Greit jie patyrė, kad auksas duodasi kalamas ir tinka daryti viso kiems papuošalams. Ieškodami aukso, žmonės atrado sidabrą, varį, alavą, cinką. Prasideda vario žalvario amžius išsiplėčia mainų prekyba ir pramonė. Pirkliai iš Pietinės Europos veža mai-nyti į Šiaurę savo prekes, už vario, žalvario papuošalus, ginklus, įrankius gauna gintaro, žvėrių kailių, medaus ir k. Pirkliai daug ką patys patiria naujo ir taip pat skleidžia svetimuose kraštuose savo žinias.

Tuo būdu auga žmonijos žinojimas ir patyrimai. Pagaliau atranda ma geležis. Ji pigi ir patogiai visa kam daryti. Geležies gamtoje didelė daugybė. Žmonės išranda daugybę visokių įrankių, mašinių ir kartu nustoja sunkiai dirbti. Dabar jau tik proto pajėgomis žmonės žingsnis po žingsnio eina pirmyn prie geresnio, lengvesnio gyvenimo. Dabar jau nereikia drebtį prieš alkanus, staugiančius žvėris, šaltį, vė-trą, perkūniją, žaibus. Jis žaibą pasi-žabojo perkūnargiu, vėją pakinkė malūno sparnus sukti, vandens jėgą sunaudojo įvairių fabriku, elektros sto-čių, dirbtuvių mašinoms sukti. Dabar jis pats gali sūsti žaibus, perkūnus iš šautuvo kanolių, kur tinkamas. Vi-si išlikę plėšrūs žvėrys iš tolo slepia-si pamatę žmogų. Vietoj šalto tam-saus urvo, dabar žmogus apsigyveno

gražiuose namuose su elektra ir cen-tralinių šildymu. Elektra, telegrafas, radio galutinai apžainikavo žmogų gamtos karaliumi.

Kaip gi visa tai žmogus pasiekė? Kaip gi iš laukinio žmogaus virto ci-vilizuotu žemės viešpačiu? Visa tai padarė įgimtas žmonių palinkimas vi-suomeniškam gyvenimui, vienybė, su-tarimas ir dieviškoji žmogaus kibirkš-tis — protas. Kol žmogus gyveno vienas pats sau, jis vargo, lyg laukinis žvėris. Buvo net silpnesnis už daugelį žvėrių. Tik dėka proto, įgimto gud-rumo jam sekėsi savo kailis gelbėti. Jo materialinis būvis ima gerėti tik tada, kad jis ima siekti gerovės orga-nizuotai.

Panašiai yra ir su dvasios turtais — kultūra. Tik visuomeniškas žmo-nių benotravimas dvasinę kultūrą to-bulinai, kelia, ugdo. Kiniečiai, jau prieš Kristaus gimimą, buvo aukštai kultūroje pakilę: žinojo raštą, turėjo daug žinių iš matematikos, astronomi-jos, filosofijos ir medicinos, buvo išra-dę paraką, kompasą ir popierių. Ne-norėdami tomis žiniomis pasidalinti su kaimynais, norėdami gyventi tik patys sau, jie atsiskyrė nuo pa aulio aukšta mūro siena ir delto dabar Kinija yra viena iš labiausiai atsilikusių kultūroje valstybių. Jų kaimynai japonai, gyvendami atskirtose nuo žemyno salose, taip pat buvo prieš šimtmetį labai atsilikę kultūroje, bet, supratę atsiskyrimo pavojų ėmė organizuotis, sekt pasaulio pažangą, visko mokytis ir visa, ką tik gero pas kaimynus radę, pas save įvedė, pritaikė. Dabar japonai savo kulturingumu priyęsta ir kai kuo net prašokta europiečius. Visi, kurie su-prato organizavimosi, vienybės reikala, padarė žymią pažangą o kuliko bandė gyventi patys sau, — atsiliko.

Paprastiausia organizacija senovėje buvo šeima, vėliau — giminė, gentis, valstybė. Dabar jau nepakanka vien šių organizacijų. Kiekvienoje valstybėje sutinkame šimtus, tūkstan-čius įvairių organizacijų, kurios siekia įvairių kultūrinių ir materialinių tiks-lu. Kiekvienas žmogus, kuris supran-ta, kad gyventi vienam pačiam sau yra neįmanoma, stoja į tokias organi-zacijas, kurios atitinka jo tikslus.

(tąsa 6 pusl.)

Kinija -- „Dangiškoji imperija“.

(tąsa)

Tėčiau 5/6 jos ploto sudaro kalnai ir tyrlaukiai (didžiuliai tyrai Gobi), kuriuose gyventojų labai mažai. Užtat rytų ir pietryčių Kinijos kampas yra nepaprastai trisrai apgyventas. Saky-tume, Kuangtungo provincija yra tir-čiausiai apgyventas kraštas pasauly. Jos sostinė Kontonas turi per 2 milijonų gyventojų. Čia tiek mažai vietos, kad šimtai tūkstančių žmonių gyvena apėse ant tam tikrų laivų — barkų.

Kinija — paslapčių kraštas, o jos gyventojai yra viena seniausių pasauly tautų. Istorijoje Kinija žinoma nuo 2200 metų prieš Kristų. Bet kiniečiai visą laiką gyveno užsidarę savo ribose ir tik antrame šimtmety po Kristaus ėmė tik pradėjo santykiuoti su kai-tais. Senovės romėnai turėjo žinių apie Kiniją, bet santykių su Kinija nebuvo. Europiečiai pirmų žinių apie Kiniją gavo 13-me šimtmety, bet apie Kiniją pažino tik apie 1.600 metus, tačiau kraštą atėjo misijonieriai pla-kada į istaus mokslą. Mokslieki tyri-nti Kr Kinijoje, ypač vidurinėse, ma-žėjimais ventose jos provincijose, prasi-ėjo tik vienas turtingiausių pasau-lio kraštų. Čia yra aukso, sidabro, va-ly, cino, g. J. ruskos, naftos ir kita, bet visi šitie turtai dar menkai išna-uoti. Kinijoje auga arbata, ryžiai, medžiai, įvairūs vaistiniai augalai, medus, iš kurių gamina nuodus opiu-mono, tabakas, žemės riešutas, cukrinės medrės, medvilnė ir kita. Kai ku-rios dalykus, kuriuos europiečiai tik dabar pažino, kiniečiai mokėjo pasiga-

minti jau žiloje senovėje. Popieris, kompasas, parakas, šilko gamyba, me-talo lydymas, spausdinimas kiniečiams buvo žinomi daugiau kaip prieš 3.000 metų.

Žymiausias ir įstabiausias dalykais turtingas Kinijos miestas yra Pekinas — nuo 1282 metų Kinijos sostinė. Aplink miestą pastatyta 15 aukščio siena su bokštais ir vartais. Pats Pe-kinas susideda iš 4 dalių, kurių kiek-viena atskirta aukšta mūro siena. Vie-na dalis vadinama kiniečių miestu, prie kurio prieina geležinkelis. Ši urėje nuo jo guli totorių miestas, į kurį galima patekti per trejus vartus. To-torių miesto vidury, aptvertas raudona siena, yra imperatorių arba geltonasis miestas. O vidury geltonojo miesto yra taip pat aptvertas purpurinis mies-tas, kuriame gyveno imperatoriai. Ši miesto dalis yra visiems prieinama tik nuo 1900 metų.

Kinija, kuriai šiandien dalinai primesta svetimųjų tautų globa, ilgus šimtus gyveno nepriklausomai. Saugodami savo nepriklausomybę, ki-niečiai buvo visai atsirubežėję nuo pasaulio. To atsirubežavimo žemės yra užsilikusios ir iki šių dienų. Iš pietų ir rytų jų valstybė buvo apsaugota jūromis, užtat iš šiaurės jai nuolat gresė pavojus iš karingų mongolų. Apsisaugojimui nuo jų puolimų 3-me šimtmety prieš Kristų Kinijos impera-torius Tsi-Hwang Te pastatė didžiulę akmeninę sieną, kokių pasauly dar ne-buvo. Sieną yra apie 3.000 kilometrų ilgumo, apie 7 metrų aukščio ir 4 me-trų storio. Tarpas užpiltas žemėmis ir akmenimis. Sienoje maždaug kas 100 metrų buvo įtaisyta apie 25.000 sargy-

binų bokštų, kuriuose stovėdavo šim-tai tūkstančių kariuomenės. Šiandien ta siena yra apgriuvisi, jokios kariškos reikšmės neturi ir riogso tik, kaip nepaprastas žmogaus rankų kūrinys.

Indija.

Indija yra milžiniško didumo kraštas, beveik kaip visa Europa, uži-ma pietinę Azijos dalį, būtent, liežuvio, arba sūrmaišio, pavidalo Indijos pusia-salį. Iš šiaurės Indija atskirta nuo vi-durinės Azijos aukščiausiais pasauly — Himalajų ir Hindukušo kalnais. Himalajuose yra aukščiausias žemės kalnas, vardu Everestas, turįs beveik devynis kilometrus aukštumo. Jis yra tuo pažymėtas, kad į jo viršūnę dar nėra užlipęs ligšiol nė vienas žmogus. Anglai jau daug kartų ruošė ekspedi-cijas ant jo užkopti, tačiau dar nė kar-tą to nepavyko padaryti. Jo viršūnę sunku pasiekti dėl to, kad kelią pasto-ja didžiuliai ledynai, vadinami gletče-riai, ir kad tokioj aukštumoje yra taip retas oras, kad žmogus negali juo kvė-puoti. Be to, arčiau prie viršūnės dažnai pakyla baltos sniego pūgos, kurios yra labai pavojingos keleiviams.

Indija iš senų senovės yra laiko-ma tikrai pasakišku kraštu. Pirmą kartą laivais Indijon europiečiai at-plaukė tikrai penkioliktam šimtmety, kai jų keliautojai tiek įsidrąsino, kad galėjo aplenkti pietų Afrikos krantus. Tačiau sausumos keliu prekyba su In-dija ėjo jau žiloj senovėj. Iš čia bū-davo gabunami įvairūs skanėsi, o ypač pipirai, kurie seniau Europoj bu-vo labai branginami.

Indija yra labai tankiai gyvena-ma šalis. Joj gyvena daugiau kaip

300 milijonų žmonių. Indijos gyvento-jai yra baltosios, arba kaukazičių rasės ir vadinami indais, arba indu-sais. Bet nežiūrint tokio gyventojų gausumo, Indija politiniu atžvilgiu nėra laisva valstybė, bet yra anglų pri-klausomybė. Taip yra dėl to, kad In-dija yra susiskaldžiusi į kelis šimtus valstybių, didelių ir visai mažyčių, kurių valdovai, vadinami radžos ar ma-haradžos, tarp savęs nesustaria ir vai didijasi. Išnaudodami valdovų nesant-taiką, anglai nuo XVII amžiaus pra-džios pamažu pavergė visą Indiją. Radžos ir maharadžos buvo priversti pripažinti anglų valdžią, jei norėjo palikti valdovais. Tačiau prie kiekvieno iš jų yra pristatytas anglas valdinin-kas, be kurio žinios ir sutikimo val-dovai negali nieko daryti. Taip tad visą Indija atsidūrė anglų rankose, nors iš viso anglų Indijoj gyvena var-gu ar daugiau, kaip pusė milijono. Anglai taip lengvai užvaldė Indiją ne tik dėl to, kad atskirų sričių viešpačiai tarp savęs nesutikdavo, bet ir dėl to, kad Indijoj ligšiol dar neįsnyko griež-tas gyventojų pasiskirstymas luomais. Daugumą gyventojų sudaro parijai, tai yra pats žemiausias luomas, su kuriuo tiesioginiai susisiekti aukštesniam luomui yra didžiausia gėda ir nuodė-mė. Parijai yra beteisiai žmonės, be-veik vergai, panašiai, kaip kad kadais buvo baudžininkai. Toliau, ne vis-Indijos gyventojai yra vieno tikėjimot

didesnė gyventojų dalis yra budistai, o mažesnė — mahometonai. Dėl ti-kybinės neapykantos dažnai kyla kru-vini susirėmimai tarp budistų ir maho-metonų. Tą religinį nesugyvenimą an-glai taip pat labai gudriai išnaudoja, dėdamiesi lygių teisių saugotojais.

(b. d.)

J. Kalnėnas.

Vilnius susilaukė naujų kankinių.

Mūsų senoji sostinė yra kiekvienam lietuviui šventovė šventovė. Vilnius mus sieja žilaja senove; Vilniuje kėlėmės iš amžių vergovės; Vilniuje pasitikome tautos laisvės rytą. Atplėstas nuo gyvo lietuvių tautos organizmo, Vilnius virto vyriausiojo mūsų svajonių ir siekimų tikslu. Lietuvio sąmonėje Vilniaus vardas didis ir šventas. Dėl to tenesistebi mūsų nedraugai, kad per visą Vilniaus vergavimo svetimiems laiką, kaip Vilnius buvo lenkų smurto žygiu mums išplėstas, lietuviai, nesiliauja del savo senos sostinės kovoje, nesiliauja kėlė balsą prieš teisėtumo ir teisingumo mindziotojus, negarbingus priešus, koki yra mums lenkai.

Vilniaus kankinių erkėčių vainikas yra toks milžiniškas, toks baimis ir kruvinas, kad rodo jau ir nuožmiausias priešas turėtų pajusti tikrųjų Gedi mino pilies šeiminių garbingą kovą.

Tačiau, tik taurus priešas taitai pajustų. Vilniaus okupantų širdys neįjautrios: jos jau iš senų senovės aprauktos pavydo, klastos ir apgaulės: Vytauto vainiko vagystė, klastinga Liublino unija, Suvalkų sutarties sulaužymas yra trys juodžiausios dėmės lenkiškojo Vavelio pily. Kaip čia dabar tos dėmės benutrinti! Geriau toliau rodyti savo bajorišką «ritieriškumą»: plėsti svetimą kraštą ir jo turta, o jo savininkus į kalėjimą! Ir lyg būtina lenkams sąlyga, kasmet padaryti didesnių lietuvių kankinių ir pasityčiojimų iš lietuvių.

Štai vėl gavome žinių iš Vilniaus krašto apie naujus lietuvių persekiojimus ir kankinimą. Visame krašte okupantų žandarai verčia palėpes, krato, gaudina vaikus. Trisdešimt du lietuvius veikėjus suėmė. Jų tarpe žinomus vilniečius: žurnalistą Rapolą Mackevičių, bendrabūcio vedėją Adomą Cicėną, studentą Juozą Kanopką ir kitus. Tarp suimamųjų daugiausia lietuviškųjų mokyklų mokytojų ir skaityklų vedėjų iš Švenčionių, Vilniaus — Trakų, Gardino ir Suvalkų apylinkių. Visi sugrūsti kalėjimais ir jų likimą kol kas gaubia paslaptingoji skraistė, nes nieko neprileidžiama.

Už ką gi juos snėmė?

Vilniaus radio pranešė, jog tai odwet — kerštas esą už lenkų «skriaudas» Nepriklausomoje Lietuvoje. Girdi Panevėžio apylinkėje esama nubaustų lenkų už «gimtosios kalbos» mokymą. Taip bent lietuviškai tvirtino iš Vilniaus radio okupantų samdiny. Šiaip patys lenkai prisipažįsta, kad jokios kaltės nėra.

Kaip ten buvo Panevėžyje su nubaudimu «gimtosios kalbos» mokytoju, kaip jie mokė ir ko slapta mokė, tai jei okupantų samdiniams nežinoma, tai be abejo, tai puikiai žino tie, nuo kurių pinigines jie priklauso. O tas «odwet» yra tik eilinė lenkų «brolišku mo» provokacija. Okupantai bijo lietuvių sąmonės stiprėjimo Vilniaus krašte, dėl to tą «odwetą» ir išrado.

Tačiau, jei Lietuvoje keršto vardan būtų tiek lenkiškų mokyklų uždaryta arba lenkų į kalėjimą sukišta bei išremta, kiek tai padaryta Vilniaus krašte, tai kažin ar tų lenkų mums beužtektų? Bet jie čia sau gražiausiai susisuko lizdus: laiko gimnazijas, pradžios mokyklas, leidžia laikraščius, netgi dienraščius, turi knygynus, draugijas ir t. t. Ko gero, netgi mūsų valstybės išdams jiems savo dosnią ranką nekartą pratiešė: ar maža gavo lenkiškos mokyklos pašalpą ir subsidijų? Ogi kas kliudo ar tramdo lenkų kultūrinį veikimą Lietuvoje? Nors, turint pašonę savo priešus — jų užtarėjus, ar yra prasmės tokį aukštinį tolerancingumą rodyti? Už ką? Ar už tai, kad Lietuvos lenkų mokykloje priaugina daugeliu atvejų Vilniaus kraštiečių lenkintojų, engėjų, pagaliau, provokatorių! Netaikom čia visiems, bet nieks nepaneigs, kad iš tokios sėklos pridygsta kukalių.

Ar gavo ką lietuvių mokyklos iš okupantų valdžios Vilniaus krašte? Nieko! Štai ką jie «davė»: uždarė vienintelę lietuvių mokytojų seminariją, kad ateity lietuvių neturėtų savų mokytojų vaikučiams šviesti!

Be to, galime priminti okupantams ne tik tas kruvinas aukas, kurias sudėjome Nepriklausomybės kovų metu ant Vilniaus aukuro, bet ir visas tas

kancias ir persekiojimus, kurių Vilniaus lietuviai susilaukė iš garsaus šūkio «równi z równymi» (lygūs su lygiais) skelbėju. Argi mes galime užmiršti barbarišką vaikučių iš mokyklų ir prie glaudų mėtymą, 33-jų ir kitų vilniečių išvargimą iš tėviškės, šimtus uždarytų mokyklų, nuolatinį šviesuolių persekiojimą, biaurias provokacijas, pagaliau viso to perpildytą skriaudos ir kancijų taurę — tautos kankinius Šimkūną ir Bakanausą, kuriuos lenkai už lietuvių be nužudė!

Ne, mes to neužmirštame!

Brolių vilniečių didžiųjų vargų lenkų okupacijos jungs ir naujų persekiojimų akivaizdoje, mes, turime giliai įsidėti širdin Vilniaus kankinių pasiaukojimą, dar labiau suglausti gretas ir sukursti darban del Vilniaus atvadavimo, o reikėdami griežtą protestą prieš okupantus del lietuvių slopinimo Okupuotoje Lietuvoje, viena atminime, kad tyros lietuvių tautos aukos yra Vilniaus išvadavimo laidas!

Mikas Nevedęs.

Apie visus.

(tąsa)

Aukštyn kojom apsisverskit,
Lietuvių vardo neterškit.
Dabar eisime toliau
Ir žiūrėsime kas daugiau.
Eisim pas žmones padorius,
Pas ūsočius gaspadorius.
Kaip ten jų darbas atrodo
Kaip ta draugija iš «grūdo».
Ir jie veitui nesėdėjo,
Svarbų darbą dirbt pradėjo.
Išsirinko žmogų gerą
Kuris pigiai ūkius daro.
Tuoj visi jį įgalavo,
Ir šis žmogus išvažiavo
Ieškot po visus estadus
Kur gerus ūkius suradus.
Kad laukai nebūt blogi,
Ir kad vieta būt patogė.
Visur buvo, važinėjo,
Gerų laukų neužėjo
Tik estade Amazonas
Surado plačius dirvonus.
Palei pačios upes krantus
Ten kur renka briliantus.
Ten vietą gerą numatė
Ir tojau planą sustatė

(tęsynis iš 5 pusl.)

Iš savo Tėvynės Lietuvos mes išsivežėm nemažą turtą: — mūsų gražią kalbą, dainas, papročius, tikėjimą, rimtumą, sveikatą. Kiekvienas, kuris panorės gyventi tik vienas pats sau, laikui bėgant, praras tuos, turtus, taps dvasios elgeta, civilizuotu laukiniu žmogum. Kuris gi norės tuos turtus išlaikyti, juos ugdyti ir savo brangiajai Tėvynei pasidarbuoti, — stosi tokias lietuvių organizacijas, kurios, jo manymu, tų kultūrinių ir materialinių gėrybių siekia. Nerasdamas tinkamų organizacijų, ieškosis daugiau vienminčių ir kurs, steigs naujas. Tik organizuoti galime pasveikti didesnės dvasinės ir materialinės gerovės. Kuo mes būsim kultūringesni, tuo mūsų gyvenimas bus lengvesnis ir mūsų Tautai, Tėvynei bus didesnė nauda ir garbė.

Kur bus arami laukai,
Ir kur statomi namai.
Ir sau centrą užsirašęs,
Keletą kuolių nutašęs,
Savo sklypą pažymėjo
Paskui tyrinėti pradėjo.
Toj pasėjo vieną grūdą —
Iš jo gavo visą pūdą
Nusiteikęs atgal grįžo,
Viską vykdyt pasiryžo.
Bet visai kitaip įvyko
Kažin kas tarp jų nutiko.
Vieton ūkio plano tartis,
Ėmė visi smarkiai bartis.
Kits net nubėgo pas «Aidą»,
Ten savo gerklę paleido
Ir mūs darbėtus gaspadoriai
Išsiskirstė sau padoriai.
Nes jie ūkiui atgaivinti,
Sako, turi kitą minti,
Dabar visi išsizios
Ir lauks kol iš Lietuvos
Ke tas žąsinas atskris
Ir tiesiai gerklėn įlys.
Manau, kad laukt nusibos,
Nes to nebus niekadosis,
Nes žąsinas ar gaidys
Keptas jau nebeskraidys...
Dabar pas moteris vyksiu,
Čia ir jų aš nepaliksiu,
Nes reikia ir jų paklausti
Kur jos dabar išsiskraustė?

(b. d.)

A. MAJUS.

(tąsa 72)

Clamoroso, adj. šaukiamas; skundžiamas; dejuojamas.
Clandestinidad, f. slaptumas, paslaptumas.
Clandestino, adj. slaptas; nelegalus; neteisėtas.
Clangor, m. trimto garsas.
Clara, f. baltymas; — d'ovo, kiaušinio baltymas.
Clarabola, f. įkrintanti, įtrykstanti, įsiekverbianti šviesa; šviesa iš viršaus, pro lubas; stogo langas.
Clarao, m. žvilgėjimas; spindėjimas.
Clarear, v. švisti; skaidrėti; blaivēti.
Clareira, f. prašvaistė; skynymas.
Clarete, m. klaretas (vynas).
Clareza, f. aiškumas; skaidrumas; skaistumas; šviesumas.
Claridade, f. šviesumas; skaistumas; aiškumas.
Clarificacão, f. skaidrinimas; aiškimas; valymas.
Clarificar, v. valyti; skaidrinti; aiškinti.
Clarim, m. vamzdis, ragas.
Clarinet, f. klarneta, klarneta.
Claro, adj. aiškus; šviesus, skaidrus; permatomas; greitas; suprantamas; atviras; garbingas, garsus; estā —! žinoma! aišku! matyti! passar a noite em —, per naktį nesuoėti akių, neužmigti; passar (uma pagina) em —, praleisti puslapį; adv. nežūrint, neatsižvelgiant; s. m. šviesa; aiškumas; skaidrumas; prašvaistė; skynymas;

tuštuma.
Claro — escuro, m. pusiautamsė; vienasparvis paveikslas.
Classe, f. klasė; grupė; skyrius; rūšis.
Classico, adj. klasiškas, klasikinis; s. m. klasikas.
Classificacão, f. rūšiavimas, klasifikavimas.
Classificar, v. rūšiuoti, skirstyti grupėmis.
Cladicação, f. slūbavimas; raišimas.
Claducar, v. raišyti; slūbuoti.
Claustral, adj. vienuolyno; vienuoliškas.
Claustral, m. vienuolynas; kryžiaus kelias.
Cláusula, f. sąlyga; pasarga; pasta; klauzulė.
Cláusula, v. pastatyti sąlygą, pasargą, klauzulę.
Cláusura, f. klauzura, vienuolyno gyvenimas.
Cláusura, v. uždaryti vienuolyno.
Cláuda, f. lazda, vėzdas; pagaly.
Clave, m. raktas (gaidose) — de fa (sol), smuiko (baso) raktas.
Claveiro, m. užvaizdas; raktininkas.
Clavícula, f. pečiolankis; raktakaulis (žmogaus griaučiuose).
Cavija, f. kaitis; šerdesniškas; vinis (su didėle galva).
Clemência, f. švelnumas; lipšnumas nuolaidumas, atlaidumas.
Clemente, adj. švelnus, lipšnus; nuolaidus, atlaidus.
Clerozia, f. dvasininkai; kleras.

Clerical, adj. dvasiškas; klerikališkas.
Clerigo, m. dvasininkas, kunigas; klerikas; žuvies pavadinimas.
Cleros, m. dvasininkai; kleras.
Cliché, m. atspaudas; plokštelė; klisė.
Cliente, m. patricijaus globojamas plebėjas (senovės Romoj); globėtinis (gydytojo ar advokato); klientas.
Clientela, f. globėtiniai; klientai.
Clima, f. klimatas, oras.
Clinica, f. medicinos praktika; medicinos mokykla, kurioj demonstruojami ligoniai; klinika.
Clinico, adj. klinikos gydytojas.
Cloaca, f. mėšlo duobė; nusireikalaujamoji vieta.
Coaqueiro, m. šūdvežis, mėšlo duobių valytojas.
Coa, f. košimas, filtravimas.
Coacção, f. bendras, sutartinas veikimas.
Coacto, m. bendras, sutartinas veikimas.
Coacusado, m. bendrai, drauge apskųstasis.
Coada, f. košiny; koštas vanduo (ar kitas skystimas); košimas.
Coadjutor, m. bendradarbis; bendrininkas; padėjėjas.
Coadjuvante, adj. padedąs; bendrai dirbąs.
Coadjuvar, v. padėti, bendrai dirbti.
Coado, adj. pabalęs; išbalęs; pāo —, balta duona; ferro —, ištirpyta geležis; ar —, pro audekią (šalę) koštas

oras; vento —, atgara, skersvėjis.
Coadura, f. coada.
Coador, m. koštuvas.
Coadunacão, f. sujungimas; sutraukimas.
Coadunar, v. sujungti; sutraukti.
Coagulação, f. sukrekėjimas; sutraukimas.
Coagular, v. sukrekėti; sutraukti (pienas, kraujas).
Coágulo, m. krekenos; varškė; sukrekėjimas.
Coalhada, f. sutrauktas (raugintas) pienas; varškė.
Coalhar, v. sutraukinti; sukrekinti.
Coálho, m. coágulo.
Coliçāo, f. laikinas, pereinamas susijungimas; koalicija.
Coar, v. košti; tirpinti; fig. kęsti; pakelti; — a roupa, skalbinius veļti (balci); — se, pabėgti, pasišalinti.
Coarctacão, f. suspaudimas; suvaržymas; apžėrimas.
Coarctada, f. griežtas atsakymas; išteisinimas.
Coarctar, v. apžėrti; suvaržyti, suspausti.
Coaxacão, f. kvarkimas (varšė); kvaksėjimas (vištos); griežimas (dantimis).
Coaxar, v. kvarkti, karkti, kvaksėti griežti.
Coarde, adj. bailus, baimingas; s. m. bailys.
Cobardia, f. baimė; bailė, bglumas.

(b. d.)

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. aP. 4. (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.
Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidujinių ir psichinių
Laboratorija: tyrimas šlapimo, kraujo, mikrobu ir t. t...

„LIET. BRAZ.“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
 - 2) José Paulino vaistinėje,
 - 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
 - 4) Rusų vaistinėje Mokoje,
 - 5) Dariono krautuvėje S. Annoj.
 - 6) „Vilniaus“ krautuvėje rua Pra
- tes 99a. pas atskirus
platintojus visuose miesto rajonuose ir
„Liet. Braz.“ redakcijoj visomis die
nomis.

PINIGŲ KURSAS.

Litas	-----	2\$300
Prancužų frankas	-----	\$720
Vok. markė	-----	4\$410
Iral. lira	-----	\$980
Doleris	-----	12\$420
Uragvajaus pezas	-----	7\$000
Argentinos pezas	-----	4\$300
Anglų svaras	-----	60\$235
Lenkų	-----	1\$920

„BERNARDO“

įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srityje. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas n.103)
Sã o P a u l o .

BROLI-LIETUVI!

Neužmiršk, kad jau laikas atnaujinti „LIETUVIS BRAZILIJŲ“ prenumeratą 1934 metams.

Neatlikęs to reikalo, neteksi geriausio savo draugo ir patarėjo.

MEDICINOS FELČERIS.

Baigęs rusų medicinos klininę mokyklą su 25-ų m. praktika ligoninėse ir klynikose Rusijoje, Vokietijoje, Lietuvoje ir Lenkijoje, prityręs gydyme vidurinių, odos, lyties (venerinių), nervų, širdies, džiovos, mažakraujystės ir kitų ligų.

Kalba Lietuviškai, Rusiškai, Lenkiškai, Vokiškai ir Portugališkai.

IZIDORO GARLO

Rua Anhaia 100 (B. Retiro).

Moteru Gydytojas DR. LORCH

Moterų ligos, operacijos, gimdymo pagalba, spindulių terapija.

Buvęs 51/2 metu asistentu moterų klynikoje Berlyno ir Frankfurt p/M. universitetuose ir vadovaujančiu gydytoju 2^o operacinio Diatermia Ultravioletinio moterų klynikos ir gimdymo namu «Cecilienhau» Berlyne. Rentgeno institutas Diatermia Ultravioletinio spindulių.

PRIĖMIMAS: Rua Barão de Itapitinga 18, kamb. 914 920 ryte 9 — 11,30 (išskyrus trečiadienius) vakare 3 — 5,30 kas diena.
Telefonas 4-7337, saukiamas naktis 7-3789.

DEVĖK GRAŽIUS RŪBUS!

Rūbai gražus tik tada, kai gražiai pasiūti.



ALFAIATARIA
KAUNAS

Siuvame sulig naujausių madų ir pigiau negu kitur. Didelis medžiagų pasirinkimas.

Rua Duque de Caxias 6-A

(prie Sorocabano stoties)

Geriausia dovana

Namiškiams, gimnėms, draugams ar pažįstamiems Lietuvoje — išrašyti jiems vienintelį Brazilijos lietuvių nepartinį, didžiausį ir pigiausį laikraštį „Lietuvis Brazilijoje“.

Jei nori, kad tavo giminės, draugai ar pažįstami plačiai žinotų apie Brazilijos lietuvių gyvenimą, tai nieko nelaukdamas išrašyk jiems „Lietuvis Brazilijoje“.

Jo kaina metams: į Lietuvą 20\$000 pusei metų 10\$000. Argentinon ir į kitus Amerikos kraštus 15\$000, pusei metų 8\$000.

Pinigus siūsti: „Lietuvis Brazil.“
Caixa postal 1764.
São Paulo.

DR. S. MEITIN.

Ultravioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vak. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETINGA
37 a salas 8 — 9. Tel. 4-0715.

ZURNALAS „MŪSU VILNIUS“ 1934 metams duoda tai ko ligi šiol dar nei vienas laikraštis nėra davęs, ko visa Lietuva senai laukia.

Kiekvienas metinis „MŪSU VILNIAUS“ prenumeratorius, sumokėjęs 5 litus, gaus ne tik žurnalą per visus metus, bet ir gražų didelį Vilniaus miesto ir krašto vaizdų albumą, kuris atskirai perkant kaštus 10 litų.

Vadinas „MŪSU VILNIUS“ nemokamai ir dar sutaupys 5 litus visi tie, kurie pirks vėliau albumą rinkoje.

„MŪSU VILNIUS“ skelbdamas Vilniaus laisvę ir nešdamas plačiausių žinių iš Okupuotų Kraštų eina VII metus. Tai vienintelis tos rūšies žurnalas, gausiai iliustruotas, burią visus Lietuvos piliečius ir užsieniūs gyvenančius lietuvius po bendrą Vilniaus vėliava.

NELAUKITE, rašykite ir pinigų siuskite šiuo adresu:

Kaunas, Duonelaičio gt. 9-A „MUSU VILNIUS“.

Jau penki metai,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJŲ“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoje gyvenančius fazendų darbininkus prijauniančius lietuvius. Per penkis metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmoj vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Įžengdamas į 6-sius metus „Lietuvis Brazilijoje“ žada ir gi savo skaitytojams tiekti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuvių pareiga stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad „Liet. Brazilijoje“ yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias, nes Brazilijoje kaštuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsiėny — metams 20\$, pusei metų 10\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

Dr. Adolpho Taubkin

ADVOKATAS

(Diplomuotas S. Paulo fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai, (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Raštinė: Rua Direita Nr. 2, 2-as aukštas, salė 5. Telef. 2-1629.
Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 val. vak.

Kalba lietuviškai.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

LaDeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

2 anDar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

LIETUVIAI, KAS NORITE DĖVĖTI

elegantiškus ir gražiai pasiūtus rūbus, kreipkitės į

St. Sliktos Siuvykla „ESTAN“

kur siūvami vyriški ir moteriški rūbai sulig naujausios mados Specialus moteriškų rūbų skyrius. Įvairiausių medžiagų pasirinkimas. Darbas garantuotas.

Ten pat reikalingas vienas lietuvis darbininkas.

rua Conceição Nr. 79a (prie Luz Stoties)

Aukos.

Dr. V. Kudirkos mokyklos sklypo užpirkimui. Sekmadienį, kovo mėn. 4 d. antrą sykį atvyko į Villa Bella pas mane prašydamas padėti aukų rinkti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos vardo tėvų komiteto narys p. A. Jaruševičius tos mokyklos žemės sklypui užpirkti. Pavaikščiūdami vos porą valandų iš duosnių kiekvienam viešam reikalui vilabeliečių, kuriems šia proga tariu kuo širdingiausia viešą ačiū, surinko me Rs. 69\$300, ir dar vienas pasižadėjo aukoti 3\$. Tą dieną aukavo šie Villos Bellos gyventojai:

Jonas Smalinskas — 1\$000, Vladas Baltušis — 1\$000, Ona Žukienė — \$500, Kazys Matuzonis — 2\$000, Juozas Avlasevičius — 2\$000, Stasys Barisnevičius — 5\$000, Antanas Makuška — 5\$000, Eugenijus Richteris — 5\$00, Adomas Nameika — 3\$000, Jonas Valcekauškas — 1\$500, Marcijonas Miliavičius — 1\$000, Stasys Jakaitis — 1\$000, Petras Vencevičius — 2\$000, Juozas Vitkauskas — 2\$000, Rapolas Kumbrevičius — 2\$000, Stasys Paukėtytis — 5\$000, Simanas Šlenys — 1\$000, Survilas — \$400, Jonas Puida — 1\$000, Petras Strazdas — 1\$000, Nadolskis — \$400, Mykolas Dabašinskas — 1\$000, Augustas Ramanauskas — 2\$000, Jonas Pupelis — 1\$000, Jonas Magyla — 2\$000, Antanas Repečka — 2\$000, Jurgis Bareišis — 1\$000, Stasys Žilinskas — 1\$000, Ignas Žilinskas — 1\$000, Juozas Ramanauskas — 2\$000, Antanas Mažeika — 5\$000, Jadvyga Leitaitė — \$500, Vitoldas Lasinskas — 5\$000, St. Škomskis — 3\$000.

Viso: Rs. 69\$300

Pasižadėjęs aukoti p. Pr. Dorinas 3\$000, jau atidavė ir šia proga paduodu p. «L. Br.» Redaktoriui kam reikiant įteikt. Rs. 69\$300 tą pačią dieną, kvitnodamas aukų lape, paėmė p. A. Jaruševičius. Ta proga jam buvo įteiktas aukavusių sąrašas paskelbti spaudoj, tačiau ligi šiai dienai nieko apie tai negirdėti. Nors šia nematau blogos valios, bet kadangi tuo reikalu žmonės pas mane teiriaujas, sudėrydami man nemalonumų, tai esu priversta viešai skelbti tokį Dr. V. Kudirkos liet. prad. mokyklos tėvų komiteto apsilėidimą.

D. L. K. Vytauto vardo
liet. mok. mokytoja
L. Majienė.

Gerbiams Skaitytojams.

Prašome visų gerbiamųjų skaitytojų, kurie dar yra mums skolingi už prenumeratą, pasiskubinti skolas išlyginti. Kas to nepadarys iki š. m. kovo 15 dienos, arba raštu ar žodžiu nesusitarus su Administracija, laikraščio siuntinėjimą sustabdysime.

«Lietuvis Brazilijoj»
Administracija.

Margumynai.

LAIMĖJĘS DIDŽIAJĄ LOTERIJOS PREMIAJĄ PALIKO NELAIMINGAS.

Daugelis žmonių galvoja, kad gera būtų laimėti didžiąją loterijos premiją, ir paskiau sau žmoniškai pagyventi ir amžių baigti.

Matuškoj Rusijoj, proletariato tėvynėj irgi įvesta loterija, ir piliečiai varu varomi tos loterijos bilietus pirkti Perentais metais tuo būdu pirkęs sovietų loterijos bilietą laimėjo didžiąją premiją, 500.000 rublių, vienas Penzos muzikėlis. Nors sovietiški rubliai pigesni kopūstlapių, bet su tokiu pluoštu žmogelis manęs prasigyventi ir bent didįjį vargą nustumti. Pradžiai jau išmetė keletą burnelių, o toliau manė savo skaitlingą šeimą aprūpinti rūbais bei kitokiomis reikmenimis. Dar jam begalvojant nuo ko čia pradėti, pribuvo GPU agentai (sovietų žandarmerija), apskelbė jį «kuloku», sovietų priešu, atėmė pinigus ir turėtą grėšį ir, kaip pavojingą elementą, išsiuntė į Rytų Sibirą.

Tad kuo puikiausia parodo, kad sovietų valstybinės loterijos premijų niekas «neima», o visi «aukoja» valstybei

REIKALINGI DARBINIKAI

Įsiuvyklą, kreiptis:

Rua João Teodoro, 22.

Kas norite turėti

atminčiai savo giminių, arba savo paties portretą, kreipkitės į

F. Ralicko ir K. Braškausko

portretų padidinimų ateliją. Darome padidinimus iš mažųjų ir senų fotografijų pigiomis kainomis, butent: 30 centimetrų pločio ir 40 centimetrų ilgio nuo 25\$, keturkampiai rėmai su stiklu. Taip pat darome apvalius, gaubtais stiklais, luksusiniams ir kitokiams rėmams, spalvotus, visokio didžio žemomis kainomis. Prašome atsilankyti pažiūrėti mūsų darbus (kad ir be užsakymų).

Rua Victoria, 32

(prie pat Luz stoties) S. Paulo. Atidara kasdien nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakaro, sekmadieniais nuo 12 val. iki 5 val. vakaro.

«LIETUVIS BRAZILIJOS»

— GYVENIMO VEIDRODIS.

Pašto dėžutė

Redakcijoj yra laišknai:

P. Danilevičiui, J. Daugirdui, P. Kiaušui, K. Lauciui, B. Lingei, V. Liubėkui, L. Lydekai, K. Lekavičienei, J. Laurinavičiui, M. Micevičiui, A. Margiui, M. Mazurkevičiutei, J. Mackevičiui, J. Maskoliūnui, J. Marenui, J. Marašiuskui, O. Mikučienei, V. Mizutavičiui, B. Miškiniui, J. Mikšeniui, J. Niedzielskai, A. Novikui, J. Pukeniui, J. Pribušui, F. Peleckui, J. Sabaliauskui, K. Šliumbei, P. Urbonui, A. Vrubliauskui, K. Vasiliauskui, O. Vanagaitai, J. Veličkai

PASTABA: Laiškų ėmėjai neturin tieji išsipirkę pašto dėžutės — moka už laišką 200 reisų.

Administracija.

Padėka

Reiškiu nuoširdžiausia padėką Lietuvos Konsului p. Dr. P. Mačiuliui už didelį rūpestingumą mano sunumi Pranu ir medžiaginę paramą, einant jam mokslą S. Paulo gimnazijoj.

Marcelinas Šukys.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

DANTISTAS — A. HENRIQUE ENGEL

rua Libero Badaró, 23 5 as aukšt. kambarys 50. Priima: nuo 8½ iki 11½ ir nuo 14 iki 18 v.

Dirbtiniu dantu, neskirtingu nuo natūraliu, idėjimas. Gydymas sulig naujais, be skaudėjimo metodu. Kainos priimamos. Mokėjimo sąlygos palengvinamos. Aukščiausios kvalifikacijos darbas.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

JAUNIME!

DĖMESIO!

Velykų pirmą dieną, š. m. 1. IV, «Vilties» S-gos Bom Retiro skyrius rengia labai gražų ir

Didelį VAKARA

Lietuvių Namų salėje, rua Bandeirantes, 92.

Programoje: vieno veiksmo komedija «Gafla Ūsu», Monologas ir «Vilties vyru choro dainos. Vėliau šokiai, žaidimai, skrajojantis paštas. Gavusiai daugiausia laiškučių skyriamas labai gražus prizas.

Griež lietuvių dūdų orkestras

Pradžia 8 val. vak., pabaiga 4 val. ryto.

Pakvietimus prašoma pasirūpinti iš anksto, kurie gaunami «Liet. Braz.» Redakcijoj ir pas S-gos narius.

UZ APMOKAMUS SKELBIMUS

REDAKCIJA NEATSAKO.

Laivakortės į Lietuvą ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išejimas į Europą
Indier 27 III 34
Alte Alexandrino 12. 4 34
Olympier 13. 4. 34

Krinos pigios.

Parduodame laivakortes pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išievybės klausimais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

